

L'EIXIRIGALL

ADDICTES

APPS
TENDÈNCIES
I A MÉS A MÉS
ACTIVITATS
OPINIONS
CONTES

JUNY 2018 / IES MAESTRAT
NUMERO 21

Índex

Editorial

Local

Activitats de Geografia i Història 1r i 2n d'ESO
Treballs del sistema solar
Els cicles visiten Porcelanosa i el port de Castelló
Proves Cangur de Matemàtiques 2018
Atlantis, la ciència del mite
Visita a l'hort ecològic bonÀrea
Activitats de l'alumnat de Francés
Dia del llibre
IVAJ. Institut Valencià de la Joventut
Teatre clàssic i activitats a Sagunt
Visita al Teatre del Raval de Castelló i a la UJI
Entrevista a Andreu Ortí Mondéjar
Viatge a Bilbao
Premis al rendiment acadèmic
La formació professional viatja a València
Cartes a Villena
Els cicles visiten Mahou-San Miguel
Visita a Cervera del Maestre
Una trobada inesperada
Altres activitats extraescolars

Internacional

Projectes europeus a l'IES Maestrat
Erasmus+ en Sofia (Bulgaria)
Viatge a la neu 1r i 2n d'ESO
Estada a Dublín

En portada

I què passa si no vull contestar?
Addicció al mòbil
Com seran els mòbils del futur?
Apps curioses
L'EHS: Electro-Hiper-Sensibilitat

Col·laboracions

Comiat de l'alumnat de 2n d'FPB
25 de novembre: Dia contra la violència de gènere
Analysis of eating habits
San Mateo
L'olivera
Rainbow Cheesecake
Sempre ha seguit així
Ciència a grapat
La darrera absència
Exposem !!!!

EQUIP DE REDACCIÓ

COORDINACIÓ

Anna Caballer
Vicent Pitarch

Editorial

Arribats a aquest punt, la revista torna a renàixer per a fer la instantània del curs, perquè no se'ns oblide res. I, de nou, l'alumnat d'FP Bàsica I torna a implicar-se en la redacció i seguiment de tots els esdeveniments protagonitzats per l'alumnat de l'IES Maestrat.

I, com els cursos anteriors, aquest també ha sigut intens -ja ho voreu- amb moltes extraescolars i activitats (dins i fora de l'aula) interessants i ressenyables. I encara així, hem volgut aprofundir en el tema de les “noves” addiccions: mòbils, internet, xarxes, xats, etc. Les noves tecnologies han entrat amb força a les nostres vides i a les aules també. Cal valorar-ne les conseqüències d'això, amb un debat urgent, però imparcial i assossegat, per part de la comunitat educativa. Interessant i encoratjador!

I també, com en els últims cursos, és un any d'adéus: les jubilacions i els trasllats ens allunyen de persones úniques, treballadores, compromeses i inigualables... És per això que sempre formaran part del cor de l'IES Maestrat. Júlia, Antonio, Dolors, Sanja, Jordi, Reyes i Esther: molta sort!!!

L'estiu ja està tocant a la porta, recolliu els fruits i gaudiu-ne!

Local

Activitats de Geografia i Història 1r i 2n d'ESO

Verònica Royo. Adaptació Xavier Arnau

El dia 16 de novembre de 2017 l'alumnat de 1r d'ESO es va traslladar fins al Nau de Benicarló a fi de visitar un jaciment ibèric, ja que un dels temes de l'assignatura de Geografia i Història d'aquest curs està dedicat al Món Iber.

In situ es va fer una explicació guiada sobre la manera de viure de l'època: carrers, teixits, menjars, armament, etc. Posteriorment, es va fer una recreació de com devia ser una lluita. Tot seguit, es va dur a terme un taller sobre carreus de fang i palla per a la construcció i, finalment, es van pintar plats tal i com és feia a l'època.

L'alumnat de 2n d'ESO, el dia 22 d'aquest mes va participar en una activitat anomenada *Un bus al passat*, organitzada pel departament de Socials i que va consistir en una visita recreada («teatralitzada») pels carrers de Sant Mateu. L'objectiu era

presentar la localitat als xiquets i xiquetes de l'institut, en un moment molt important per a Sant Mateu com va ser l'Edat Mitjana (segles XIII-XV). El recorregut va incloure l'Església de Sant Pere, la presó, l'Església Arxiprestal, les muralles de Sant Mateu, el forn medieval, el Palau Borull i el Calvari.

A més de les explicacions pertinents, es van dur a terme diferents tallers (vidrieres i recreació de combats). L'experiència fou molt aprofitable i enriquidora per a conèixer el patrimoni més proper dins la Comunitat Valenciana.

Treballs del sistema solar

Glòria Capafons. Adaptació Jorge Uretu.

Durant aquest curs, l'alumnat de Biologia i Geologia de 1r d'ESO ha realitzat, entre altres, activitats organitzades pel departament de Biologia i Geologia. A l'octubre van assistir a una projecció sobre els planetes amb la instal·lació d'un planetari mòbil al gimnàs del centre. També han realitzat una exposició sobre el Sistema solar a l'entrada del centre. Us mostrem algunes fotografies. Enhorabona!!!!

Els cicles visiten Porcelanosa i el port de Castelló

Departament d'FP Administració i Gestió. Adaptació Chaima Hanki.

Amb la intenció d'apropar el nostre alumnat de Cicles Formatius a la realitat del món laboral i professional, dimarts passat, vam fer una sortida a Porcelanosa i al Port de Castelló...

A les 9:30 del matí vam arribar a Porcelanosa, on Montse i Eusebio, ens estaven esperant i ens tenien preparat un fantàstic recorregut per la fàbrica. El primer que ens va cridar l'atenció, va ser la pulcritud de les seues instal·lacions... increïble! Si pensem que treballen amb matèries primeres com argila, terres i altres productes polsegosos.

Com que érem un grupet gran, ens vam dividir en dos per tal de fer la nostra visita. Primer, un recorregut per la planta de producció: atomitzadores, premses, línies de producció, esmalts, forns...

Ens va sorprendre un petit espai de sòl que canvien cada mes i que utilitzen per comprovar d'una forma pràctica les característiques tècniques del paviment. Un altre detall que ens va cridar l'atenció és que la gent de fàbrica, disposa d'una bicicleta per tal de moure's per dins de les instal·lacions. Com heu pogut comprovar amb les fotos que hem vist fins

ara, Porcelanosa, està dotada amb l'última tecnologia, i per tant, no és difícil creuar-te amb màquines que... accionades per infrarojos, no necessiten cap ajuda humana per moure's.

La preocupació per la cura de l'entorn i la preservació del medi ambient han sigut una prioritat per a aquesta fàbrica. Les actuacions de PORCELANOSA Grup en matèria de medi ambient van més enllà de l'optimització dels sistemes productius, i se centren també en el disseny de productes que contribuïsquen a reduir el consum d'aigua i energia en els habitatges. Allí dins, tens la sensació de estar dintre d'un altra ciutat, per que us feu una idea: hi ha 5 depuradores.

Una vegada ja tenim el paviment i el revestiment paletitzat, ens faltaven els processos d'embalatge i de fleix del material que com podeu imaginar, també estan mecanitzats.

Ens vam acomiadar dels nostres amfitrions, que ens van donar l'enhorabona per l'actitud, l'interés demostrat i el comportament dels nostres alumnes... i amb aquesta satisfacció, vam prosseguir la nostra escapada...

Pròxim destí... PORT DE CASTELLÓ!!

Allí ens esperava Ramón Balaguer amb molta il·lusió i moltes ganes de informar-nos de totes les inversions i les novetats que s'han produït en el Port de Castelló en els darrers anys.

Primerament, ens va fer una xarrada molt aclaridora sobre la complexitat d'una estructura portuària i també vam aprendre que, de la mateixa manera que als aeroports hi ha una torre de control, als Ports disposen d'una estructura molt similar...

I, per acabar la nostra visita, vam fer un passeig per les instal·lacions. Vam tindre l'oportunitat de comprovar com carreguen els vaixells i quina és la rutina diària de la gent que treballa al Port...

Ramón ens va contar anècdotes referents a banderes i àncores, dics i tempestes, algunes ens van ficar els pèls de punta, adonar-nos-en de la força de la mar...

Com a curiositat, durant la nostra visita, hi havia un vaixell carregant clementines amb destí... Philadelphia

Proves Cangur de Matemàtiques 2018

Pablo Jovaní

El dijous 22 de març de 2018, 76 alumnes (13 alumnes de 3r d'ESO, 33 alumnes de 4t d'ESO i 30 alumnes de 1r de Batxillerat) de l'IES

Maestrat de Sant Mateu, es van desplaçar fins a Morella per presentar-se a les Proves Cangur de Matemàtiques 2018. La seu de les proves va ser l'IES Els Ports de Morella. També van participar alumnat d'aquest centre i de l'IES Vilafranca. A l'endemà, el

divendres 23 de març de 2018, 74 alumnes (45 alumnes de 1r d'ESO i 29 alumnes de 2n d'ESO) de l'IES Maestrat de Sant Mateu van realitzar la mateixa prova, però al propi centre. La prova, diferent per a cada nivell, va consistir en 30 preguntes de matemàtiques de diferent dificultat, però totes elles de pensar i raonar, que s'havien de resoldre en 1 hora i 15 minuts com a màxim.

Al cap d'un temps, s'han publicat els resultats de les proves i un alumne de 3r d'ESO ha quedat classificat dins de les 75 millors puntuacions del seu nivell en l'àmbit autonòmic. A més a més, l'IES Maestrat de Sant Mateu ha donat un obsequi als alumnes del centre que han obtingut la millor qualificació en cada nivell. Els guardonats són:

Nivell 1 (1r ESO)	Eloi Esteller Folch
Nivell 2 (2n ESO)	Naira Orença Bellmunt
Nivell 3 (3r ESO)	Guillem Aguilera Galiano
Nivell 4 (4t ESO)	Érik Artigas Reverter
Nivell 5 (1r Batxillerat)	Mariona Bengochea Martí

Atlantis, de la ciència al mite

Sebastià Sanz. Adaptació Chaima Hanki

El passat 20 de febrer va tenir lloc al nostre centre la conferència "Atlantis, de la ciència al mite" a càrrec d'Emilio Varela. Periodista de formació, ha desenvolupat una intensa activitat professional en l'àmbit de la divulgació científica. Concretament, s'ha especialitzat en el format de xarrades en centres d'ensenyament secundari. Per una altra part, i com a destacat activista ambiental, també ha desenvolupat feines d'assessorament i consultori en la seua Galícia natal.

La conferència va estar dirigida a tot l'alumnat de Batxillerat i al de l'optativa "Cultura Científica" de 4t d'ESO, i va centrar-se en el destí tràgic de la civilització minoica, que va desaparèixer degut a les conseqüències directes i indirectes de l'erupció del volcà, de l'illa de Santorini, cap al 1600 a.C. Emilio va prendre com a punt de partida l'erupció (més recent) del Vesubi. A partir d'ací va anar lligand, de manera àgil i sense interrupció, temes diversos i no sempre relacionats d'una manera evident: la descripció dels paisatges de l'actual Santorini, la reconstrucció de la seua geografia anterior a l'erupció, els estudis duts a terme pels geòlegs sobre el volcà (encara actiu), els tipus d'erupcions volcàniques (tot comparar el Vesubi i Santorini), el feixuc treball dels arqueòlegs, el que s'ha anat coneixent sobre la civilització minoica i el seu grau de refinament, els problemes ambientals de la Mediterrània (i particularment el problema de l'excessiva

pressió turística de Santorini), la formació del mite de l'Atlàntida, els dramàtics darrers moments del habitants de l'illa, etc. Finalment, va concloure la seva xarrada amb una referència a l'actual crisi ambiental global, fent una commovedora reflexió sobre la fragilitat de les societats humanes i com la nostra societat actual, molt més avançada des d'un punt de vista científic i tècnic que la civilització minoica, no està sent capaç de fer front a aquests reptes, per bé que la pròpia ciència n'està alertant.

Tot i que no sempre els temes tractats presentaven una relació evident, Emilio va anar lligant-los amb habilitat, fent una exposició molt àgil i dinàmica, amb l'ajut de vídeos i fotografies en els moments oportuns i, sobretot, de la seua enorme facilitat de comunicació. L'activitat es va allargar unes tres hores, però tot i aquesta durada, es va fer amena i enriquidora, segons l'opinió general de l'alumnat i el professorat que va assistir-hi. Emilio també es va mostrar mol agraït per l'atenció i actitud del públic. Això, juntament amb la curta visita a Sant Mateu que férem abans de la xarrada, li va causar una impressió general molt favorable. Per la nostra part, també hem quedat molt satisfets amb la seua tasca i esperem poder-lo rebre de nou en un futur proper .

Visita a l'hort ecològic L'Hort de la Mar de Benicarló

Carles Pavía i Luz Meseguer. Adaptació Jorge Uretu

L'alumant de 3r de PMAR, acompanyat dels professors Carles Pavía i Luz Meseguer, van visitar el 19 d'octubre de 2017 un hort públic, gestionat pels serveis socials de l'Agricultura ecològica i de la defensa del medi ambient. Van informar l'alumnat sobre els aspectes següents:

- Com han anat creant i gestionant els bancals.
- Com s'alimenten les plantes.
- Quins són els beneficis de l'agricultura ecològica per a l'ecosistema i per la nostra salut.
- Com es fa el fem i quines característiques ha de tindre.

Finalment, cal remarcar el bon tracte que vam rebre i ens van donar moltes idees i indicacions per a poder dur a terme un hort ecològic a l'institut.

bonÀrea

Nouhayla El Yazidi

El dia 14 de febrer de 2018 l'alumnat de 1r i 2n d'FPB i cicle mitjà, 2n de cicle superior i 2n de batxillerat (Economia), vam anar a la localitat de Guissona (Lleida), per a visitar l'empresa bonÀrea.

Quan vam arribar, sense baixar de l'autobús, ens van donar una volta guiada pel poble, ens van ensenyar els llocs històrics, la plaça i l'avinguda.

Seguidament vam anar a la fàbrica de bonÀrea. Un cop vam entrar-hi, ens van vestir a tots amb una bata, gorra i peücs.

Després vam anar a la primera sala, allà vam veure com trossejaven els pollastres i com els empaquetaven. Com a dada curiosa, cal esmentar que treballen a un ritme de 6.500 pollastres l'hora.

A continuació vam passar a veure com treballaven amb la carn de porc. Cada dia, trossegen i arreglen un total de 6.500 porcs. El ritme de treball era molt elevat. Després vam visitar els laboratoris, on analitzaven mostres de pollastre i de porcs, per garantir que són òptims per al consum. La següent fase de recorregut la vam fer en tren, ens van ensenyar els cellers on emmagatzemaven els pernils: n'hi havia més de 2.000.000! A més, ens van explicar el procés de salat i la diferència entre els pernils normals i els ibèrics. Per finalitzar la visita ens van ensenyar els magatzems, unes 10 plantes on emmagatzemaven tots els productes. Com a dades curioses cal esmentar que en aquesta empresa treballen més de 4.000 persones i que tenen una flota de 400 camions de repartiment.

En sortir ens van regalar una tassa «bonÀrea» i ens en vam anar a dinar a un dels restaurants de l'empresa, on ens convidaren a un bufet lliure.

Després de dinar vam anar a una fabrica de galetes anomenada RIFACLI, a la població de Montblanc, on, des d'una finestra, podíem veure com realitzaven les galetes de manera artesanal i vam degustar-les.

Finalment vam tornar a Sant Mateu.

Activitats de l'alumnat de Francés

Alumnat de Francés. Adaptació Berek Sadiki

Bonjour à tous!!!

Nous sommes les élèves de la classe de 1er ESO de Français:

Salut!! Je suis Júlia de 1er B.

Salut!! Moi, c'est Agnés.

Salut!! Moi, c'est Sonia.

Nous sommes les élèves de 1er C.

Bonjour!! Je m'appelle Alba.

Salut!! Moi, c'est Arancha.

Nous sommes les élèves de 1er A.

Bonjour!! je m'appelle Salomé.

Bonjour!! Moi, c'est Lourdes.

Nous sommes les élèves de 1er D.

En la classe de francés hem llegit un llibre que tracta de l'amistat entre dos xiques que es coneixen a l'escola.

Us presentem el mural que hem fet a partir del llibre.

Si us ha agradat i voleu saber-ne més, veniu a preguntar-nos!!

C'est chouette apprendre français!!!

Bravo les filles!!! Vous avez bien travaillé!!!

Dia del llibre

Vicent Pitarch

El dia 23 d'abril, coincidint amb el Dia del llibre, vam realitzar un acte al poliesportiu de Sant Mateu on vam fer entrega dels premis dels concursos L'òliba romancera i Ciència a grapats, co-organitzat per l'IES Maestrat, l'Ajuntament de Sant Mateu i l'AMPA. L'acte, presentat per Ainoa Martín Ripoll i Andreu Ortí Mondéjar, va consistir en la representació teatral de l'Estanquera de Vallecas, a càrrec de l'alumnat de PR4, dirigits per Reyes Aymerich, l'entrega dels diplomes de reconeixement als finalistes del vídeo promocional de l'IES Maestrat, les

salutacions de l'alcaldeessa de Sant Mateu, la Sra. Anna Besalduch, i del director de l'IES Maestrat, l'entrega de premis del concurs «Ciència a grapats» i de «L'Òliba romancera» i l'entrega d'un detall de l'AMPA de l'institut als

socis participants en els concursos.

A continuació us oferim una galeria d'imatges de l'alumnat premiat.

Premiades i premis del concurs L'Òliba romancera 2018

Gema Gargallo Monfort i Jaume Ferràs Tena, 1r premi de la 1a categoria.

Paula Giner Sangüesa i Natalia Genicio Beltrán, 2n premi de la 1a categoria.

Utzuri Högl Vidal, 1r premi de la 2a categoria.

Mounya El Aouni, 2n premi de la 2a categoria.

Andreu Ortí Mondéjar, 1r premi de la 3a categoria. Pau Dellà Guardiola, ha resultat premiada amb el 2n premi d'aquesta categoria.

Premiades i premiats del concurs Ciència a grapats 2018

Maria Giner Fraga, Judith Doménech Albiol i Paula Monzó Torralba, 2n premi de la 1a categoria. Yeray Cases Llàdser, ha resultat premiada amb el 1r premi d'aquesta categoria.

Alexandra Dima i Simona Ciuraru, 1r premi de la 2a categoria

Aida Beltrán Gil, Karla Saludes Sandiumenge i Montserrat Paredes Ortega, 2n premi de la 2a categoria

Sorin Sferle, 2n premi de la 3a categoria. Nayara Escó Jasti, ha resultat premiada amb el 1r premi d'aquesta categoria.

L'Institut Valencià de la Joventut és un organisme autònom de la Generalitat adscrit a la Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives. És l'organisme encarregat de coordinar la política de joventut en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana.

Entre les seues principals funcions destaquen la defensa dels drets socials i

les llibertats de les persones joves, la promoció de la participació juvenil i el suport a les seues estructures, impulsar la prestació de serveis a la joventut o potenciar les activitats d'oci educatiu.

Per a dur a terme estes funcions, l'IVA J realitza i gestiona de forma autònoma un conjunt de programes i actuacions que abasten tant la concessió d'ajudes i subvencions, com el manteniment de residències juvenils, albergs i campaments, així com l'organització de camps de voluntariat o la realització del programa de formació d'animadors juvenils.

L'IES Maestrat té un punt d'informació juvenil en el centre que dinamitza i intervé amb els joves de la comarca mitjançant la col·laboració en les tutories. Les

persones encarregades del punt han estat Júlia i Santi. Han demostrat enginy i ganes de treballar amb el jovent, amb activitats tan impactants com la fotografia que acompanya aquest text. Benvinguts al centre.

Teatre clàssic i activitats a Sagunt

Paco Ortiz. Adaptació Rafik Sadiki.

L'alumnat de 1r d'ESO i 2n d'ESO de Cultura Clàssica, juntament amb l'alumnat de 4t de Llatí i de 1r de Batxillerat d'Humanitats es van desplaçar fins a Sagunt el dia 19 d'abril de 2018 a fi de dur a terme activitats diverses. L'alumnat de 1r cicle d'ESO va participar en els tallers de Ceràmica, Ornamenta i Plaça dels déus; mentrestant, la resta de l'alumnat va assistir a la representació teatral clàssica d'Antígona, interpretada pel Grup Komos de l'IES Districte Marítim de València.

Visita al Teatre del Raval de Castelló i a la UJI

Xavier Aixendri. Adaptació Joan Castell Casanova

El divendres dia 24 de novembre de 2017 l'alumnat de 3r d'ESO i 1r de Batxillerat (BAHA i BACA) es va desplaçar fins al teatre del Raval de Castelló per assistir a la representació teatral de *La vida es sueño* de Calderón de la Barca.

Tot seguit es va traslladar a la Universitat Jaume 1 de Castelló on l'alumnat de 1r de Batxillerat va visitar la Biblioteca i el de 3r d'ESO les instal·lacions esportives.

Entrevista a Andreu Ortí Mondéjar

Brais Cifre i Barek Sadiki

Andreu Ortí Mondéjar és un dels millors alumnes que han passat per l'IES Maestrat, tant per les seues notes com per la seua educació, implicació i treball constant. Aquest alumne de 2n de batxillerat humanístic ha guanyat diversos premis literaris, a nivell local (L'òliba Romancera) i a nivell autonòmic (Sambori). Per conèixer-lo un poc millor li hem fet una entrevista.

Què és el que més recordaràs de l'institut?

El que mes recordaré és la gent, les persones que seuen al teu costat a la classe i, a més a més, tots els coneixements bàsics que he après. També recordaré els primers dies de classe, quan comencem el curs.

T'ha resultat difícil 2n de batxillerat?

L'ESO és més senzilla i no tan estressant. A Batxillerat érem un grup més reduït i totes les assignatures estaven com a més concentrades. No tens temps de res. Podria dir que em resultava més avorrit. Però algunes assignatures les pots triar i t'agraden més. I això et compensa.

Com et prepares els exàmens?

Els exàmens depenen molt de la assignatura, tots els prepare amb temps: un examen pràctic l'has d'anar estudiant cada dia, en canvi un examen teòric, per exemple, d'Història l'has d'anar estudiant poc a poc durant molt de temps per a poder saber-ho tot.

Què t'agradaria estudiar?

M'agradaria estudiar Història per a poder treballar a la Universitat.

Quins valors importants et transmet estudiar?

El procés d'estudiar es constància. Tot el món ho pot fer però ningú ho fa. I no hi ha que perdre el temps, te serveix per a estudiar, treballar i fer amistats, i també et permet obrir-te portes.

Tanta dedicació als estudis repercuteix en la vida social?

En aquest curs no tens temps quasi per a res, entre setmana has de estudiar molt i molts caps de setmana també.

A quina universitat t'agradaria anar?

M'agraden les universitats angleses tot i que no tinc prioritats, també la universitat de Salamanca, però em fa il·lusió anar a València perquè la família és d'allí i hi ha bon ambient pels Erasmus.

Per què t'has decantat per lletres?

Sempre m'han agradat les assignatures en què pots aprendre llengües, per llegir o quan vas de viatge per parlar amb altra gent.

Andreu, moltes gràcies per contestar a les nostres preguntes i molta sort en el teu futur acadèmic i laboral.

Viatge a Bilbao

Verònica Royo. Adaptació Xavier Arnau

Els dies 25 i 26 de gener, visitarem la ciutat de Bilbao amb alumnes de 1r i 2n de Batxillerat de les assignatures d'Història de l'Art, Dibuix Tècnic i Dibuix Artístic. La finalitat d'aquesta visita va ser anar al Museu Guggenheim en el seu 20é aniversari, ja vint anys!!! Acompanyant els alumnes, anarem Toni Galindo, Verònica Royo i Mamen Rodríguez.

El dijous 25 quedarem ben prompte per aprofitar el dia. Hem de dir que tot l'alumnat arribarà a l'hora

acordada amb

puntualitat anglesa; així que a les 7:30 en punt arrancava l'autobús. Férem tres parades abans d'arribar al destí, cosa que va fer retardar l'arribada a Sestao, però eren parades que havia de fer obligatòriament el conductor.

Al voltant de les 16:00 arribarem a l'hotel Naval. Descansarem una estona i férem un passeig pel poble; el temps no ens va acompanyar molt, pluja i fred, però ho vàrem arreglar amb el tast dels famosos «Pintxos» i que vam

gaudir molt, que bons!!!

Cap a les 21:00 hores arribàrem a l'hotel per atendre el sopar. Després de descansar i l'endemà ben prompte cap a Bilbao, que volíem aprofitar el temps per conèixer aquesta meravellosa ciutat.

Malgrat que el conductor es va perdre per la ciutat (vam donar unes quantes voltes), ens va donar temps per poder passejar i gaudir dels carrers del nucli antic de la ciutat: coneguèrem la Plaça Nova, el teatre Arriaga... En acabar, temps lliure per a dinar, on tornarem a xalar amb els pintxos i la gastronomia basca.

L'hora acordada per la nostra visita guiada al Guggenheim era a les 15 hores, així que fent un passeig per la vora de la ria, arribàrem puntuals a la nostra cita. Quina impressió fa veure aquest edifici a l'horitzó, quina majestuositat, què bonic és!

Allí ens esperaven dues guies, així que ens partírem en dos grups de vint persones per visitar el museu. Les guies, molt professionals, primer ens van explicar la història que hi ha darrere del museu: que es tracta d'una fundació; que l'adjudicació del projecte per al museu va eixir a concurs i que va ser

l'equip de l'arquitecte Frank Gehry qui el va guanyar; el material amb el qual està construït, etc., etc., molt interessant!!

Després ens explicaren les obres i les instal·lacions més representatives del museu i visitarem l'exposició temporal de l'artista anglès David Hockney.

En acabar, era hora de tornar a casa, però ens hi hauríem quedat un dia més. Ho passarem molt bé, l'alumnat ha conegut una ciutat que la majoria no coneixia; hem gaudit de la ciutat i la seua gastronomia, a més de l'amabilitat de la gent; el museu ens ha encantat...; per tot açò, podríem dir que ha sigut un viatge redó.

Premis al rendiment acadèmic

Departament de Valencià. Adaptació Brais Cifre

El dijous 10 de maig, dues alumnes de l'IES Maestrat de Sant Mateu vam assistir al lliurament dels "Premis al Rendiment Acadèmic de l'Estudiantat", que cada any convoca la Universitat Jaume I de Castelló. Les alumnes Marta Marzà Beltrán i Àngela Rodrigo Montull, de 2n de BACA, es van classificar en tercer lloc en l'Olimpíada de Valencià, celebrada el 24 de març a Castelló, d'entre 140 participants.

El premi suposa la participació dels estudiants en el Programa SÓC OLÍMPIC. Els premiats han rebut una medalla, un diploma acreditatiu i un premi en metàl·lic. A més, l'alumnat finalista que es matricule el pròxim curs en alguna de les titulacions que s'imparteixen a l'UJI, rebrà una ajuda econòmica de 600 euros i tindrà la possibilitat de participar en programes d'alt rendiment, com ara «Estudia i Investiga», els «Premis a l'Excel·lència Acadèmica» o «University Junior International Entrepreneurs Talent», entre d'altres avantatges.

A l'acte de lliurament dels premis, que va estar presidit pel rector de la Universitat, Vicent Climent, i la Vicerectora, Pilar García -impulsors

d'aquestes Olimpíades- van assistir-hi acompanyades pel director del centre, Vicent Lluís Pitarch, la professora de Valencià de 2n de Batxillerat, Carme Gombau i pels familiars.

Finalment, cal afegir que el fet de fomentar la participació de l'alumnat en aquesta mena d'activitats és una molt bona iniciativa per part del nostre Institut. Des d'ací us volem animar perquè

participeu en la propera convocatòria de les Olimpíades, ja que ha estat una experiència fantàstica i enriquidora que no us heu de perdre.

La formació professional viatja a València

Barek Sadiki

L'alumnat de Formació Professional Bàsica, junt amb el de Cicle Formatiu de grau mitjà de Gestió Administrativa i el de grau superior d'Administració i Finances, hem fet una sortida a València amb diferents itineraris...

La primera parada va ser al carrer Les Barques, on vam “desembarcar” l'alumnat de cicles per tal de visitar...la sucursal del Banc d'Espanya.

Allí ens va rebre molt amablement, la Directora, qui ens va oferir una xarrada molt interessant on ens va explicar l'organigrama i les principals funcions del Banc d'Espanya.

La sucursal del Banc d'Espanya a València, opera amb entitats de crèdit i ofereix serveis al públic com ara el bescanvi de pessetes per euros (fins al 31/12/2020), recollida de bitllets i monedes falsos, bescanvi de bitllets deteriorats, subscripció de deute públic, sol·licitud d'informació de Riscos (CIR), així com la presentació, davant del Departament de Conducta de Mercat i Reclamacions, de queixes i consultes relatives als serveis bancaris que presten les entitats de crèdit.

Ens va parlar també de L'Eurosistema, l'autoritat monetària de la zona de l'euro que està integrat pel Banc Central Europeu (BCE) i els bancs centrals nacionals dels Estats membres on la moneda és l'euro. El seu objectiu primordial és mantenir l'estabilitat de preus.

Aquesta va ser la primera parada de la nostra visita a València, però no l'única. Des de la sucursal del Banc d'Espanya, vam anar passejant fins...

Exacte! Les Corts. Les Corts Valencianes és la institució de la Generalitat Valenciana que representa el poble valencià, a través dels seus parlamentaris, elegits per mitjà de sufragi universal directe, lliure i secret .

Com podeu comprovar, aquell dia els nostres representants no hi eren, però Conxa Martinez ens va donar una informació detallada de tot el que passa allí, en una xarrada molt amena i participativa.

Dins de Les Corts, en el conegut com a jardí dels Borja, vam poder admirar l'espectacular ficus macrofòlia. El seu l'origen data de 1850... I mentrestant, els nostres companys de Bàsica, es trobaven a Paterna, visitant la impremta Mapubli.

Vejam quines coses ens conten de la seua visita... Eh! Ayoub! Diego!... Què ens podeu comentar de la vostra sortida?

Doncs que va ser una visita molt interessant! Només entrar, ens van donar uns jupetins reflectants com a mesura de seguretat, ja que per dins de la impremta, circulen carretons elevadors.

Per cert, la maquinària que veieu en aquesta foto, no pertany a la impremta. És de la fàbrica tèxtil que anteriorment hi havia a aquest lloc. Un cop llestos amb els jupetins, vam començar la nostra visita, vam passar pels diferents departaments, i ens va cridar l'atenció les novíssimes tecnologies del Departament de Disseny.

Una vegada dissenyat el producte, passem a la zona d'impressores...

I a continuació...la zona de tall: aquest és el final del recorregut del producte, abans del seu lliurament al client.

Moltes gràcies xics! Ha sigut una explicació molt aclaridora!

I En acabar la visita a la impremta... Ciutat de les Arts i les Ciències...

IMPRESSIONANT!!

Matí passat! Una mica d'esbarjo en un dia assolellat i fantàstic a València, i una altra vegada llestos per continuar la nostra ruta. Propera parada... Torres de Serrans.

Allí, tot l'alumnat de l'IES Maestrat, de manera conjunta vam continuar la marxa.

Les Torres de Serrans o Porta de Serrans són una de les dues portes fortificades de la muralla medieval de València que encara romanen en peu. El conjunt està format per dues torres poligonals unides per un cos central on s'obre la porta pròpiament dita, amb forma d'arc de mig punt.

El nom de la porta sembla provenir de la seua situació, al nord-oest del nucli antic, com a entrada natural a la ciutat que comunicava amb els camins que anaven a la comarca dels Serrans (el camí ral de Saragossa, que conflüïa en aquest punt també amb el camí ral de Barcelona). Una altra teoria suposa que va poder prendre el nom de la principal família que habitava el carrer homònim.

Siga com siga, allà vam poder gaudir d'unes vistes magnífiques de la ciutat de València

Millor ho veieu

Què tal les vistes, Xics?

I fins ací la nostra crònica... ens quedem gaudint del paisatge i aprofitem per fer algunes fotos...

Fins aviat!

Cartes a Villena

Jael Beltrán i Alexandra Dima

L'alumnat de PR4 hem realitzat un projecte al llarg de tot el curs que ha consistit a mantindre una relació epistolar amb l'alumnat de PMAR de l'IES Las Fuentes de Villena.

A principi de curs, la nostra professora Reyes Aymerich ens va proposar la idea d'escriure'ns cartes amb alumnes d'un institut de Villena, amb els quals realitzaríem una quedada cap a final de curs. La idea ens va semblar molt divertida perquè se'ns donava la possibilitat de fer nous amics i de practicar l'escriptura de cartes informals.

Vam escriure la primera missiva amb molta il·lusió: ens vam presentar i els vam explicar algunes coses sobre nosaltres, les nostres aficions, els nostres pobles... Així mateix, va ser molt emocionant el dia que vam rebre la seua

primera carta: no sabíem què podrien dir-nos ni si ens cauríem bé. De seguida, vam començar a donar-nos els números de telèfon i les xarxes socials per poder comunicar-nos amb més fluïdesa i conèixer-nos més.

L'experiència amb les cartes ha sigut molt positiva: encara que un WhatsApp o una trucada de telèfon són maneres de comunicar-se molt més ràpides que una carta, hem descobert que la il·lusió de rebre una carta és molt més gran. A més a més, ens ha servit per a millorar la nostra manera d'escriure, ja que Reyes ens corregia la carta i, fins que no tenia cap falta d'ortografia, no la podíem enviar.

Hem passat el curs escrivint-nos regularment i, finalment, el passat 29 de maig va arribar el moment de conèixer-nos en persona. El dia abans de la trobada estàvem molt emocionats ja que teníem moltes ganes de veure'ns. Quan vam arribar a València hi havia tensió perquè estàvem tan nerviosos que no vam saber com reaccionar en veure'ns. Tant de temps esperant eixe moment per a això!

Això no obstant, al llarg del matí vam anar relaxant-nos i conversant entre nosaltres. Vam anar a visitar molts llocs emblemàtics de la ciutat de València i Maria José (la professora de Villena) es va encarregar d'explicar-nos la història de cadascun d'ells: l'estació del nord, l'ajuntament, el mercat central, la llotja de la seda, la plaça de la Mare de Déu, les Torres de Serrans i el barri del Carme. Mentrestant, entre nosaltres anàvem xarrant cada vegada més i coneixent-nos millor.

Després de dinar, vam anar a passejar per l'antic llit del riu Túria i per finalitzar vam anar al parc Gulliver.

Al llarg de tot el dia vam veure que cadascú tenia la seua manera de ser i cadascun de nosaltres va fer més amistat amb unes persones o amb unes altres, depenent del seu caràcter. Resulta curiós que, finalment, cadascú ens hem fet més amics de persones diferents a les que se'ns havia assignat en un principi com a parella per a escriure'ns les cartes.

Quan va arribar l'hora del comiat ens vam posar tots molt tristos, perquè havíem gaudit molt i podem dir que hem començat una bonica amistat. Esperem tornar-los a veure.

Els cicles visiten Mahou-San Miguel

Jesús Vidal. Cap de departament de Cicles d'Administració i Gestió

El dia 11 de desembre de 2017 l'alumnat de Cicles Formatius que cursa i Administració i Finances, va visitar les instal·lacions del primer centre de producció de cervesa i seu principal a Catalunya que l'empresa Mahou-San Miguel va implantar a la ciutat de Lleida.

Amb l'activitat es pretenia oferir a l'alumnat una visió més pràctica i real del món empresarial. En aquest cas, es tractava que els alumnes poguessen conèixer de primera mà totes les fases del procés productiu

de la cervesa, des del proveïment de la matèria primera passant per les diferents seccions del processament del producte en curs i del sistema de transformació químic i tècnic necessari per a la fabricació final de la cervesa, per acabar amb els grans magatzems d'envasament en sèrie mitjançant maquinari especialitzat, des d'on s'organitza el producte acabat per ser distribuït als punts de venda, nacionals i internacionals.

Primerament, ens han presentat un vídeo d'acollida sobre la seua cartera de productes, fent un repàs a l'evolució del negoci des dels inicis, i sobretot ens han recordat les estratègies de segmentació de mercat i posicionament de la marca.

L'alumnat ha quedat molt sorprès de l'enorme inversió tecnològica i industrial que suposa produir a gran escala, del nivell o tirada de producció al dia, del sistema d'embotellament i de la gran varietat de producte final

que aquesta marca ofereix al seu gran mercat.

Així mateix les dades comercials han estat espectaculars i han interessat

molt el nostre alumnat. Ens han posat al dia sobre la quota de mercat, els competidors sectorials, el volum de negoci i les estratègies de màrqueting sobre un mercat interior cada cop més exigent i menys estandarditzat i obert a l'exterior, en concret als Estats Units,

amb qui estan mantenint convenis comercials per a fabricar cervesa més artesanal.

Finalment, ens han convidat a fer un viatge al passat, als orígens de l'empresa, fent-nos partícips d'un recorregut històric i geogràfic extraordinari fins a la seua fusió i consolidació actual dins d'una sala de projeccions audiovisuals física i tecnològicament adaptada per a l'ocasió.

La visita ha acabat amb la degustació del producte final, tot deixant-nos aconsellar pels experts, i un refrigeri molt generós. Després tots hem rebut un obsequi. Ens emportem un record sensacional, i una experiència meravellosa, a més a més de l'aprenentatge didàctic i pragmàtic rebut.

Visita a Cervera del Maestre

Angel Torres. Professor de Tecnologia

El passat dia 11 de maig vam visitar el Molí de l'oli de Cervera del Maestre, una instal·lació industrial tradicional que es va fer servir, fins a la segona dècada del segle XX, per a la fabricació de l'oli d'oliva, i on hui en dia es recrea un espai de treball i il·lustra les diverses fases de producció de l'oli. Es tractava d'una visita guiada pel tècnic Daniel Cervera, on impressionen les dues premses de biga. La visita va ser el dia en què oficialment s'inaugurava el centre per part del president de la Generalitat i que ja al 2007 va ser declarat Bé d'Interès Cultural.

També, aprofitant el viatge, vam visitar el Centre de tractament de residus de Castelló Nord, Bionord, on vam poder veure de primera mà el viatge de la nostra bossa de fem diària, des que la dipositem al contenidor fins que s'obtenen fraccions de residus valoritzats com ara el compost i les diferents fraccions de plàstic. En l'aula mediambiental ens van ensenyar la importància del reciclatge per al medi ambient. Al final de la visita, vam fer un qüestionari per avaluar la nostra

empremta de carboni segons els nostres hàbits diaris, i el resultat va ser que tots hem de millorar. Així ho farem amb ajuda d'unes bosses que ens van regalar.

Una trobada inesperada

Vicent Pitarch

A proposta de l'escola de Sant Mateu, l'alumnat de 4t d'ESO que cursa Educació Plàstica i Visual ha explicat a l'alumnat d'Infantil i de 1r de primària, com han reinterpretat importants obres d'art amb materials reciclats. Ha estat un dia memorable i una gran iniciativa.

L'experiència ens ha agradat tant que ara volem fer una exposició itinerant de les obres pels pobles que tenen joves estudiant a l'IES Maestrat. Així que, a partir de juliol, les famílies i els veïns de la nostra comarca podran gaudir d'un

excel·lent treball realitzat per l'alumnat del centre. Si no hi podeu anar, en la secció *Col·laboracions* teniu les fotografies dels quadres.

Altres activitats extraescolars

Brais Cifre

Durant tot el curs, a l'IES Maestrat, s'han realitzat diferents tipus d'activitats extraescolars. El professorat del centre les ha pujades a la pàgina web i ens han servit per fer alguns dels articles de la revista. Malauradament no podem fer una ressenya de totes, així que us deixem una relació de les que s'han fet al llarg del curs 2017-18.

El dia 4 de desembre de 2017 l'alumnat de 1r d'ESO va fer un taller contra el *bulling* i el 21 de març va fer un taller per a l'alimentació saludable. El 18 d'abril aquest alumnat realitzà un taller de doblatge de pel·lícules.

Durant el mes de desembre, la Guàrdia Civil va fer unes xarrades sobre els Riscos associats a l'ús d'internet, xarxes socials i noves tecnologies a 3r d'ESO, i de Consum i trafic d'estupefaents a 2n d'ESO. Al mes de març, un grup de teatre va realitzar un taller sobre assetjament escolar per a l'alumnat de 2n i sobre micromasclismes per als de 3r d'ESO.

El dia 5 de desembre de 2017 es realitzà una xarrada sobre el «Dia de la sida» a 4t d'ESO i el 25 d'abril de 2018 es va organitzar un taller sobre igualtat de gènere.

Durant els mesos de març i maig s'han realitzat les activitats d'orientació a tot l'alumnat. Hem de destacar la co-organització, amb l'Ajuntament de Sant Mateu, de la IV Jornada d'Orientació Acadèmica i Professional, amb una xarrada de Josefa Ferreres i un encontre amb ex-alumnes que treballen

o continuen estudiant. Gràcies a Àlex Vilanova, d'Olis Cuquello, Elena Llopis, estudiant de Psicologia, Enric Traigueros, agutzil de l'ajuntament i , Yael Cuadrado, administrativa de l'Ajuntament.

El dia 5 de desembre de 2017 Vicent Pitarch i Anna Beltrán van fer una xarrada sobre Erasmus+ i FCT a Europa adreçada a l'alumnat de cicles formatius. Aquest alumnat també participà al Fòrum de les oportunitats de Castelló, on es realitzen entrevistes i tallers per buscar treball.

El dia 17 de gener de 2018 l'Associació «Mi mano es tu apoyo» de Vinaròs va fer una xarrada «El amor no es ciego» contra la violència de gènere a 2n d'ESO.

L'alumnat de 2n de batxillerat ha rebut informació sobre les titulacions de la Universitat Rovira i Virgili i Pompeu Fabra. També se'ls va informar sobre la UJI amb l'alumnat de 1r de batxillerat.

Al febrer, l'alumnat de 1r i 2n d'FPB van rebre una xarrada sobre drogues a càrrec del metge Nel·lo Monfort i l'alumnat de 1r d'ESO realitzà un taller del

Programa de l'Aula itinerant de tabac.

L'alumnat de 3r d'ESO realitzà els tallers i xarrades sobre educació sexual

(PIES) de la Direcció General de Salut Pública. També va rebre una xarrada sobre les dones científiques a càrrec de Laura Catalan i d'Educació i gestió emocional a càrrec de Mercedes Torres. Aquest alumnat va anar a Madrid a finals del mes de maig per a veure el Museu del Prado, la Fira del Llibre i el Parc Warner. Per últim, realitzà tallers de cinema a l'aula i, juntament amb l'alumnat de 4t van veure curts de cinema de diferents països dintre de les activitats organitzades per la Mostra Internacional de Cinema Educatiu.

Per últim, l'IES Maestrat ha participat en la XIII Fira Intercomarcal d'Oferta Formativa, celebrada en la localitat de Benicarló. En aquesta fira han participat un total de 10 centres educatius, i s'ha donat informació de les possibilitats de formació professional a la comarca del Maestrat. El nostre centre ha presentat la seua oferta de cicles formatius, com la Formació Professional Bàsica en Servicis Administratius, el Cicle de Grau Mitjà en Gestió Administrativa i el Cicle Superior en Administració i Finances. L'alumnat de 4t d'ESO va visitar la fira i el de formació professional va donar informació del nostre institut. Gràcies a totes i a tots.

Internacional

Projectes europeus a l'IES Maestrat

Anna Beltran. Adaptació Chaima Hanki

El present curs acadèmic 2017-2018, l'IES Maestrat ha dut a terme el projecte interdisciplinar *Let's eat!* amb l'institut Abba Ballini de Brescia, d'Itàlia, i amb l'institut Elstertalschule-Freie Gemeinschaftsschule de Greiz d'Alemanya, mitjançant la plataforma europea Etwinning. Aquest projecte ha sigut creat pels departaments d'Anglès i d'Informàtica, amb la contribució dels de Ciències Socials, de Biologia i d'Educació plàstica i Visual, i ha estat adreçat a l'alumnat de 4t i de 1r d'Educació Secundària Obligatòria.

L'objectiu era, per una banda, que l'alumnat reflexionara sobre la seua dieta i trobara maneres de millorar-la, tot analitzat també quina havia estat la dieta de generacions anteriors i els

motius de l'evolució. Per una altra banda, també preteníem que l'alumnat es trobara amb la necessitat de comunicar-se en anglès per entendre's amb l'alumnat estranger i descobrir-ne quins eren els hàbits alimentaris i en què consistia la seua cuina tradicional.

La proposta dels departaments d'Anglès i d'Informàtica és seguir treballant amb aquest instituts el proper curs acadèmic, amb la intenció de realitzar un futur intercanvi d'alumnat.

En la pàgina web del nostre centre podeu trobar alguns dels documents digitals que l'alumnat ha realitzat. Estem segurs que els trobareu interessants. Nosaltres estem molt contentes amb el resultat però seguirem treballant per millorar aquesta nova activitat.

 Erasmus+ **en Sofía (Bulgaria)**

Mario Ferreres Cabanes. 2º curso de Administración y Finanzas.

Hace poco más de un mes, embarqué rumbo a Sofía (Bulgaria) para realizar las prácticas en empresa del curso formativo de grado superior de Administración y Finanzas (FCT) que realicé en el IES Maestrat de Sant Mateu.

En primer lugar, me gustaría decir que estaba un poco asustado puesto que nunca había viajado solo al extranjero. Me informé un poco del país de destino y pude apreciar que la cultura y los hábitos eran bastante diferentes de los de nuestro país. Y esto era un reto que me motivaba y, la verdad, tenía muchas ganas de empezar.

Embarqué en el aeropuerto de Castellón (qué mejor que al lado de casa) un viernes a las 20:30 horas. Me esperaba un vuelo de 3 horas en un avión

lleno, apenas quedaban asientos libres, cosa que me extrañó, al ser un destino poco conocido. Todo fue genial, sin retrasos ni ningún tipo de problema. Al llegar al aeropuerto de Sofía (00:30 horas) me esperaba la tutora asignada para mis prácticas en

Bulgaria, que hablaba un perfecto español, y me acercó al apartamento en el que iba a pasar los próximos 3 meses. Al llegar conocí a mis compañeros de casa: dos italianos muy majos con los que compartí el piso 3 semanas.

El día después, mi primer sábado en Sofía, por la mañana, la tutora asignada me hizo una rápida guía en la que me mostró el camino para

llegar a la oficina y me presentó a la directora y al administrativo de la empresa donde iba a realizar mis prácticas. Después me mostró un poco lo básico para moverme por la ciudad (metro, tranvía y autobuses).

Ahora me esperaba lo más difícil, puesto que viniendo de un pueblo de 1.958 habitantes, pasaba a una capital de 1.286.383 habitantes. Es una gran diferencia, pero Sofía es una ciudad compacta y en la que resulta muy fácil moverse.

Por la tarde decidí ir a uno de los muchos parques que tiene la ciudad, donde mucha gente tanto búlgaros como extranjeros, pasan las tardes sentados en el césped tomando cerveza, bailando, conversando... Allí conocí a un grupo de gente que

estaban también de Erasmus, entre ellos cuatro españoles. Estos llevaban casi tres meses en Sofía, hablé con ellos y, sorprendentemente, terminé haciendo una gran amistad. Por la noche, junto al grupo de Erasmus, salimos por la ciudad y terminamos en un club donde, aparte de la buena música y el magnifico sitio, la gente era amable y simpática. Antes de venir había escuchado algunos rumores sobre el carácter de la gente de Bulgaria, y sí, hay de todo, como en todos los sitios, pero no tiene nada que ver con

lo que cuentan las malas lenguas. Solo la primera noche, conocí gente de diferentes lugares de Europa y mucha gente local con los que nos seguimos viendo cada fin de semana y nos llevamos estupendamente. Fue un magnifico primer día.

La semana siguiente, empecé las prácticas. La empresa es una empresa pequeña y poco conocida, en la que sólo trabajan dos personas, búlgaras las dos, pero donde el trato y el recibimiento fue de lo mejor posible, unas personas muy amables y con las que poco a poco hemos empezado a trabajar y a establecer una buena relación.

La primera semana también aproveché para hacer un poco de turismo por la ciudad. Es muy bonita, con cantidad de monumentos históricos impresionantes, y un gran número de parques muy bien cuidados y respetados. Es una ciudad muy visitada por gente del resto de Europa y mucha gente asiática, cosa que no me esperaba antes de venir aquí, pero ahora entiendo por qué.

Cuando escribo este texto, aún me quedan dos meses para finalizar la estancia, pero por el momento puedo decir, que es una magnífica

ciudad y una magnífica experiencia la de poder venir aquí a realizar mis prácticas de formación en centros de trabajo (FCT).

Para concluir, os diré que hasta que no visitas una ciudad o país, no puedes opinar sobre él. Así que os animo a toda la gente a viajar, a realizar un Erasmus. No os arrepentiréis.

Viatge a la neu 1r i 2n d'ESO

Raül Juan. Adaptació Jordi Barreda

Dilluns 8 de gener, primer dia de classe del 2018, 52 personetes (comptant professorat i alumnat) vam emprendre camí cap a Andorra per aprendre i practicar l'esquí alpí, així com aprendre a conviure i divertir-nos de la millor forma possible, fent esport.

Una vegada en Andorra ens vam instal·lar en l'hotel Panorama i, des d'ací vam anar a recollir tot l'equip

d'esquiada: esquís, botes, casc i bastons. Fou una miqueta llarg, però es va amenitzar amb una “batalla de boles de neu”. Així, quan vam acabar d'amanir-ho tot, tornàrem a l'hotel on vam sopar d'allò més bé i directes a les habitacions. Allà van estar de xarreta una miqueta i, més tard del que els professors hauríem volgut, tothom a dormir!

Dimarts 9 de gener, vam matinar una miqueta per a desdejunar i agafar les forces necessàries per a afrontar el primer dia d'esquiada. Després de quaranta minuts contemplant el meravellós paisatge d'Andorra, vam arribar a la pista d'esquí. Ara sí, tots a ficar-nos les botes, a buscar els esquís de cadascú, l'alumnat remolant “no puc ficar-me les botes”, “no trobe els meus esquís”, els professors com a bojós... !

Però, una vegada tot enllestit, vam tenir un primer contacte amb la neu, cadascú es va posar amb el seu monitor i començarem amb les primeres classes d'esquí, a uns se'ns donava millor que a altres però tothom gaudí de l'experiència. Finalitzat el curset, cadascú se'n va poder anar a esquiar, tirar-se boles o simplement estar asseguts a la neu. Ja a la nit, anàrem a la bolera després d'una "llarga passejada" on gaudírem jugant a les bitlles i acabada aquesta activitat tornàrem a l'hotel a sopar i, per fi, agafarem el llit per a "descansar".

Dimecres 10 de gener, després de desdejunar, vam pujar a les pistes d'esquí, tot va anar rodat, no hi va haver cap problema amb el material, tots i totes esquiàrem ja amb

un nivell més que acceptable i una vegada acabat el curset, la majoria xalà baixant les diferents pistes, alguns junt amb el professorat; altres més atrevits anaren a la seua, i també, els més peresosos es quedaran resguardant-se del fred al menjador de les pistes.

Acabada l'esquiada, entràrem en calor en la piscina climatitzada de l'hotel. Després, alguns es quedaren a les habitacions i altres anaren a fer una passejada per Andorra i comprar algun detall per a la família.

Dijous 11 de gener, últim dia d'excursió, aquest dia vam gaudir d'una bona nevada; tot i això poguérem esquiar, encara que molts i moltes, ja amb un os a la panxa no van esquiar amb l'excusa de la neu. Però aquells que ho feren van poder fruit d'una gran experiència esquiant sobre neu verge. Finalment, vam tornar tot el material d'esquí que havíem llogat, tornàrem a l'hotel a canviar-nos i, amb una poqueta de pena, agafàrem l'autobús de tornada a casa, que ja trobàvem a faltar.

Estada a Dublín

Silvia Quintero

El passat 18 d'abril l'alumnat de 1r de batxillerat va participar en un programa d'immersió lingüística en llengua anglesa en la capital d'Irlanda. L'objectiu principal era poder millorar la competència comunicativa en aquesta llengua. Van estar convivint amb famílies natives, on van poder experimentar situacions reals de

comunicació alhora que coneixien una nova cultura, i milloraven les habilitats socials i culturals.

Vam copsar l'emoció de l'alumnat només en veure'ls pujar a l'avió i després

trepitjar terra en l'aeroport de Dublín. També estaven il·lusionats per saber com seria l'acadèmia d'estudis (on passarien quatre hores diàries rebent classes d'anglès amb professorat nadiu) i amb ganes i alegria per conèixer a les seues respectives famílies. Aquestes els van rebre amb els braços oberts, van ser molt acollidores i els van tractar amb molt d'afecte. El professorat de l'acadèmia treballà les habilitats comunicatives en anglès i els guies turístics els proporcionaren el context i la informació necessària.

A més, l'atractiu cultural de la ciutat va permetre una immersió en la història, cultura i tradicions irlandeses, ja que vam visitar la Galeria nacional, el Museu d'història i

arqueologia, el Museu de la ciència i el Trinity College el mateix Dia del llibre (magnífica biblioteca amb 'The book of Kells'). També els va agradar molt la visita a *The Collins Barracks* i a *Dublinia* (reprodueix la història medieval i vikinga de l'antiga ciutat).

En portada

I què passa si no vull contestar?

Vicent Pitarch. Director IES MAESTRAT

Per raons professionals visc amb el mòbil al meu costat les 24 hores del dia. És una tranquil·litat assabentar-se de qualsevol cosa que passe a l'institut, de forma immediata, m'avisen. I també estic tranquil si porto el mòbil quan vaig amb el cotxe o de viatge per si em passa alguna cosa. Tanmateix, tinc un *smartphone* des de fa 3 anys i quan sona la maraca del *WhatsApp* (identifica el so de les notificacions) no tardo ni un segon a mirar el missatge que ha arribat. Per què tinc aquesta necessitat? Hi ha res d'important que estiga esperant? No, res important.

Gràcies al mòbil s'ha estés molt l'ús d'Internet. Sense un ordinador a casa podem accedir a qualsevol punt del planeta. I això és fantàstic. Jo, amb el mòbil, llisc a les webs les notícies que els grans grups de comunicació manipulen o callen. També tinc accés il·limitat a articles, webs o blocs professionals que em serveixen per a realitzar millor les tasques docents. És tan fàcil l'ús del mòbil, i tan gran l'impacte de les xarxes, que els polítics li paren gran atenció. Per això amb el mòbil signo campanyes de protesta, puc ser solidari o reivindicar la llibertat d'expressió. I no puc deixar de banda la facilitat amb què podem treballar amb gent o fer amistats a distància, sense moure'ns de casa.

Tot i aquests avantatges em nego que siga el mòbil el que em planifique la vida. Així que mai miraré el mòbil quan sona la maraca perquè vull contestar quan a mi me done la gana.

Addicció al mòbil

Nouhayla El Yazidi, Chaima Hanki i Zaida Franch

L'addicció al mòbil es produeix quan el seu ús és constant i repetitiu. Moltes persones tenen una por irracional a sortir de casa sense el telèfon mòbil. Aquest fet s'anomena *nomofobia*. És una abreviatura de l'expressió anglesa "*no-mobile-phone Phobia*".

També altres tenen ciberaddicció, també conegut com a trastorn d'addicció a Internet. Les més freqüents són al cibersexe, fòrums de debat, jocs per Internet i busca patològica d'informació.

Diàriament s'envien milions de missatges al món sencer. Moltes persones estan enganxades al mòbil per a poder estar contínuament comunicades.

L'ús d'Internet pot associar-se amb trastorns psiquiàtrics com trastorns de control dels impulsos, comportaments obsessius, comportaments disfuncionals i inclús una malaltia psiquiàtrica anomenada trastorn bipolar o trastorn maníac depressiu.

Cada vegada som més dependents del nostre dispositiu. En ells guardem la nostra agenda, ens manté en contacte amb els nostres familiars i amics. També l'utilitzem per a jugar, quan eixim a fer esport, per accedir a les

xarxes socials, per a localitzar i arribar al nostre destí o en cas d'emergència, per avisar els serveis d'urgència. A més, cada vegada se li afig més funcionalitats com els pagaments a les botigues o l'accés de l'embarcament als aeroports.

Com seran els mòbils del futur?

Brais Cifre i Barek Sadiki

Hi ha persones que són addictes al mòbil i els és molt difícil deixar d'utilitzar-lo. Per exemple: el 50% de les noies de 15 a 17 anys usen el mòbil cada 5 minuts i el 31% dels nois l'usen cada 7 minuts.

Si hem de conviure amb el mòbil volem saber com seran els mòbils del futur. A nosaltres ens agradaria que es carregaren sols o que no calguera carregar-los mai, que es puguera estirar, plegar, netejar sol i projectar-se en qualsevol superfície. I que no es trencaren mai les pantalles.

Però, en realitat, com seran els mòbils del futur?

Segurament els mòbils es construïran amb materials flexibles i pantalles autoreparables. Es podran doblegar o plegar segons les nostres necessitats, utilitzant materials com el grafè.

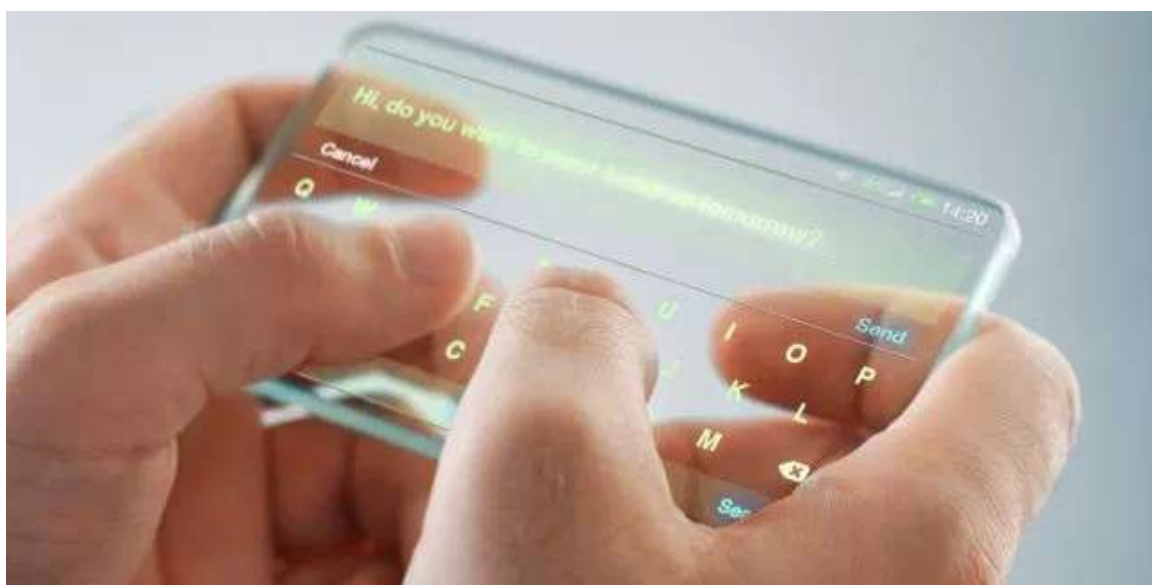

Hi haurà identificadors personals de desbloqueig (per exemple poder accedir al mòbil per un reconeixement facial) i connectivitat 5G, és a dir major velocitat de connexió.

També es destacaran les càmeres, com per exemple, l'enfocament laser (permet major velocitat i precisió quan fem fotografies) o la millora de la doble càmera de la part de darrere del mòbil (ens permet modificar l'àrea d'enfocament i la profunditat).

Per el que fa a la bateria del dispositiu mòbil, els fabricants investiguen dispositius capaços de carregar les actuals bateries en el menor temps possible. S'investiga en un supercondensador de silici que pot ser construït en un xip, mitjançant la incorporació de cèl·lules fotovoltaïques als telèfons mòbils. Aquests podrien recarregar-se en segons i, a més, la bateria duraria diverses setmanes.

Per tant el mòbil del futur funcionarà mitjançant la nostra veu, amb un micròfon situat sota la nostra pell, la bateria durarà setmanes, la càmera serà una lentilla i les xarxes 5G multiplicaran per 100 la velocitat actual.

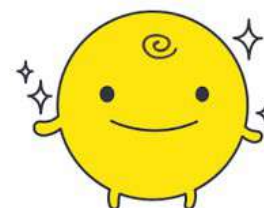
Apps curioses

Jordi Barreda i Rafik Sadik

Les aplicacions que més se usen són el Facebook, Twitter, Instagram i WhatsApp però hi ha més aplicacions que potser no conegues. Hi ha aplicacions divertides , entretingudes , apps per ha llegir etc... avui en dia hi ha aplicacions molt modernes com per exemple , aplicacions espia.

Aplicacions divertides

Simsimi. És una mascota d'intel·ligència artificial (com el *tamagotxi*) amb la qual pots interactuar a través de xat. Pots ensenyar-li paraules noves i és força entretingut.

BubbleWrap: és per dispositius iOS però també està disponible per android amb el nom de 'Classic Bubble Breaker'. És força xorra, és una aplicació per explotar bombolles de plàstic, cosa que agrada a moltes persones.

Aplicacions entretingudes

Steamy Windows: pots convertir la pantalla del teu mòbil en una finestra entelada on pots dibuixar.

Aplicacions per a llegir

Kindle. Permet accedir a més de 1.500.000 llibres de la botiga de Kindle, entre els que s'inclouen les últimes novetats, els més venuts i alguns gratuïts.

També ofereix la opció de sincronitzar els teus llibres

entre tots els dispositius, per evitar buscar la pàgina cada vegada que es vulga llegir.

Ebook Reader. Ofereix la possibilitat de gaudir dels teus llibres preferits en qualsevol lloc i moment. A la seva biblioteca virtual s'hi poden trobar des dels clàssics fins a les últimes novetats.

Google Books. Posa a la teva disposició milions de llibres. La diferència amb la resta d'aplicacions és que aquesta, per exemple, permet modificar la mida de la lletra i personalitzar la teva experiència en la lectura subratllant el text o afegint notes. També és possible llegir sense connexió.

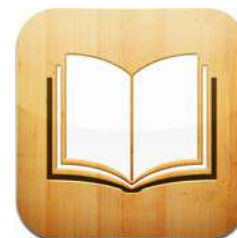

Nubico. A més de llibres, en aquesta aplicació podrem trobar revistes. Nubico permet gaudir de la lectura digital sota un model de subscripció que et permetrà tenir sempre a al teva disposició els teus llibres preferits, així com les últimes novetats.

Skoobe. Dóna l'oportunitat de tenir accés il·limitat a més de 100.000 llibres de més de 1.600 editorials des de qualsevol mòbil o tauleta

ibooks. És l'aplicació gratuïta de llibres d'Apple per dispositius iPhone i iPad. L'usuari es pot descarregar els llibres que vulga i crear la seva pròpia biblioteca digital, per llegir-los en qualsevol moment i lloc.

Aplicacions útils

Find My iPhone. Existeixen aplicacions senzilles que permeten fer el seguiment d'un mòbil des d'un altre. D'aquest tipus són els programes que permeten, per exemple, controlar nens o gent gran, i que habitualment serveixen per conèixer la ubicació de les persona en qüestió. Igualment els que faciliten la localització d'un aparell concret en cas de pèrdua, com Find My iPhone. Aquestes eines són visibles pel propi usuari, que pot desactivar-les.

Find My iPhone

CamScanner. Es tracta d'una aplicació que permet escanejar documents en tan sols una foto.

Shazam. La funció d'aquesta aplicació és informar-nos del nom de la cançó tan sols escoltant-la.

Teamviewer. Ens permet usar el nostre ordinador des del nostre dispositiu Android.

L'EHS:Electro-Hiper-Sensibilitat

Carolina Fuster i Anna Caballer

Amb l'aparició i socialització de les tecnologies mòbils per tothom, ha aparegut una nova malaltia. L'electro-hipersensibilitat (EHS) és una malaltia produïda per l'excés d'exposició a les ones electromagnètiques (antenes de telefonia mòbil, electrodomèstics, zones connexió WiFi i línies d'alta tensió).

Segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS) és una malaltia que es caracteritza per uns símptomes no específics que s'atribueixen a l'exposició a camps electromagnètics. Els símptomes més freqüents són dermatològics (enrogiment, formigueig, cremor), així com neurastènics (fatiga, cansament i mareig).

L'arribada a les nostres vides de les noves tecnologies té conseqüències, positives i negatives. Els avenços, siguen benvinguts; però no a qualsevol preu. És una reflexió que ens hauríem de fer tots els dies per tal de ser-ne conscients i més respectuosos amb les persones i amb la natura. No tot s'hi val!

Col·laboracions

Comiat de l'alumnat de 2n d'FPB

Vicky Alegre

Que la Formació Professional és la millor opció per accedir al món laboral, no hi ha cap dubte!

Que en la nostra aula de segon d'FPB, aquest any, hem tingut tots els elements necessaris per formar una gran empresa, també és ben cert, i si ens acompanyeu, us els presentarem.

Potser us cridarà l'atenció la manca de directius en aquest grup, però, per damunt de tot, han sigut companys, i uns dels equips més cohesionats que hem conegut!

Capaços de tapar-se les malifetes uns als altres i que mai... o gairebé, pogueren descobrir qui havia sigut el responsable de trencar una picaporta, fer esclatar un extintor o de parar-li el canó a un profe.

La seua generositat amb nosaltres, també és de destacar; passat un temps raonable, quan els "delictes" havien prescrit, no han tingut cap problema en compartir de forma espontània les seues fites, fer-nos riure i per què no, sentir certa enveja del seu sentit de grup.

Voleu conèixer-los una mica millor?

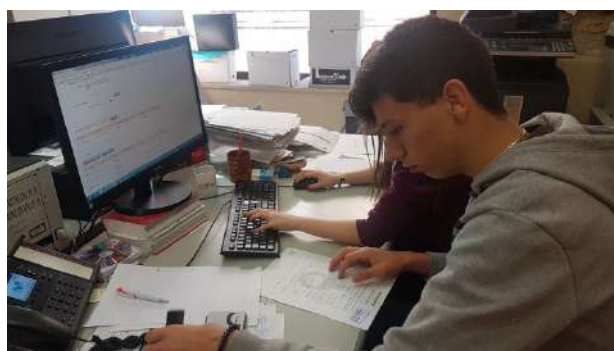
David Ballester

Comencem per David, qui ens ha demostrat una especial habilitat com organitzador d'esdeveniments.

El Molí de l'Oli, de Cervera, ja no té secrets per a ell. Després d'haver col·laborat en la organització de la seua inauguració i d'atendre als visitants, podem dir que està més que preparat per encapçalar el nostre departament de Màrqueting.

Andrei Burduja

Andrei és un treballador... polivalent, tal i com han comprovat a l'ajuntament de Traiguera. Andrei juga amb avantatge, ja que té una energia positiva natural i una predisposició que li fa encarar els projectes amb una il·lusió contagiosa. Un dia d'Andrei, sembla que té més hores que per a la resta del món. Sens dubte, Andrei, és un home d'acció, i és el nostre Relacions Públiques, per aquesta capacitat de transmetre entusiasme.

Reda El Haki

O com el coneixen els seus companys... Reda el Hacker!

No us deixeu enganyar per aquesta foto, trucant per telèfon i rodejat de papers. On Reda està en el seu element és davant d'un ordinador. I és per això que continuarà els seus estudis en un mòdul d'informàtica. Enhorabona, Reda!

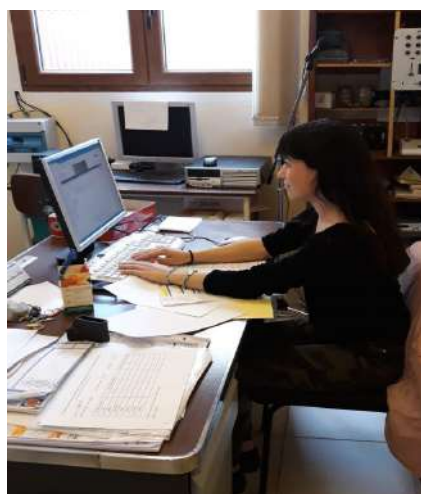
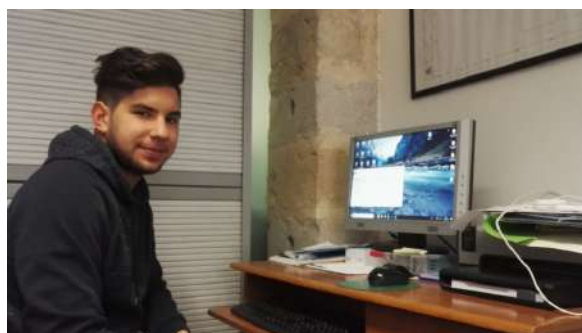
Reda, coordinador TIC en la nostra "Pyme", element fonamental en qualsevol empresa.

Joan Jovaní

Joan és divertit, correcte, amable, diplomàtic, somiador, entusiasta, honest, bon jugador de vòlei... i del Barça!! Per damunt de tot!! Hoome!!

Amb totes aquestes qualitats positives, Joan es farà càrrec del nostre departament d'Atenció al Client.

Fer les pràctiques a l'Ajuntament de Sant Mateu, l'ha ajudat a encarar el seu futur professional.

Tatiana Jovaní

Tatiana ens ha confessat que li ha agradat molt el treball administratiu que ha desenvolupat en les seues pràctiques formatives a l'ajuntament de Xert.

De fet, la nostra "xertolina" ja té una oferta de treball esperant-li al seu poble. Enhorabona, Tatiana!

Veient a Tatiana en aquesta foto... no us sembla que porta toota una vida al capdavant del Departament Administratiu?

Ayoub Lambara

Quan parles d'Ayoub amb qualsevol dels professors que l'han tingut a classe, la primera imatge que reps com a resposta és un gran somriure. És l'expressió de la sensació que deixa per on passa.

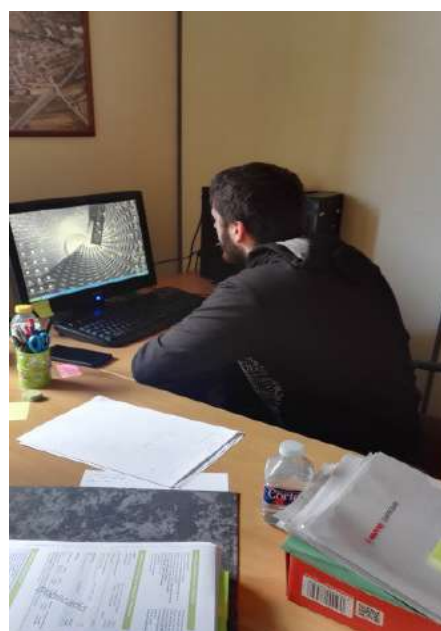
És bona gent, bon alumne, bon company, bon amic i per les referències que ens arriben de l'ajuntament de les Coves, molt bon treballador. Ayoub és sinònim de Qualitat, i per això s'encarregarà d'aquest Departament.

Diego Oms

Per als que no el coneixeu molt, us contarem que a Diego li encanta la Història i tantes voltes en classe hem gaudit sentint els seus comentaris i ens ha sorprès la passió que transmet quan tracta d'aquests temes.

De segur que a l'Ajuntament de les Coves ha tingut possibilitat de conèixer un poc més la Història del seu poble.

És per això que està al capdavant del nostre departament d'Arxiu i Documentació.

Sandra Romeu

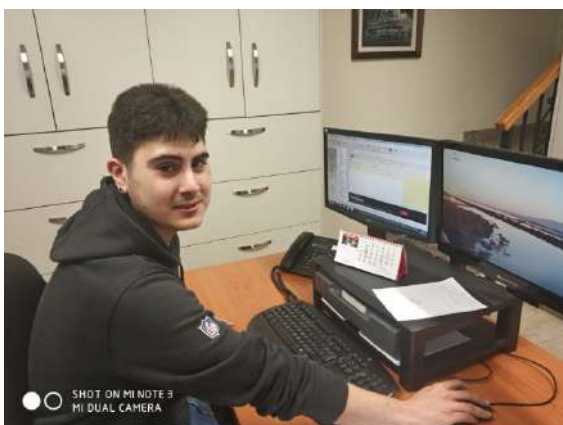
Sandra, ha fet les pràctiques a l'Ajuntament de Traiguera.

Durant el curs, s'ha especialitzat en nòmines, ficant-se al front del nostre Departament de Recursos Humans.

Però, com se li dóna tan bé l'anglès, hem decidit canviar-li el nom... I ara parlem del Human Resources Department.

Go ahead, Sandra!

Dídac Sanz

Durant les seues pràctiques formatives en l'assessoria Mampel, de Traiguera, Dídac ha decidit, finalment, firmar un pacte de no-agressió amb els ordinadors i pel que veiem a la foto, sembla que la relació, és més que bona! ;) Altra prova superada, Dídac!

La visió global adquirida, l'ha convertit en el candidat idoni per al Departament Fiscal-Laboral-Comptable.

Dídac i Ayoub, continuaran amb nosaltres el pròxim any, cursant estudis de Cicle Formatiu de Grau Mitjà. Us esperem!

La resta, comença un capítol de la seua vida acadèmica i/o professional a banda del nostre IES, i des d'ací volem desitjar-los... molta sort!!

Tots ells, han fet possible que la nostra empresa de Serveis Administratius, de la que ens sentim tan orgullosos, haja sigut un èxit!

Gràcies per tot!

Fins prompte!

25 de novembre: Dia contra la violència de gènere (i que siga l'últim)

Andreu Ortí Mondéjar.

Des de fa uns quants anys que el 25 de novembre s'ha convertit en un dia especial per a la societat, ja que és el «Dia contra la violència de gènere», en què reivindicuem la igualtat i rebutgem la discriminació pel gènere, com fem en altres moments davant la desigualtat per qualsevol altra causa.

Quasi diàriament, els mitjans de comunicació han d'obrir els seus informatius amb la notícia que alguna dona ha estat maltractada o assassinada per la seua parella i, de la qual existeix una legislació per prevenir o detenir aquesta violència silenciosa (de la qual no som conscients, tot i que la podem trobar ben prop de nosaltres), hem de saber que s'ha de progressar molt més en aquesta direcció.

Però, la societat també ha de pressionar perquè el problema de fons (la creença dels maltractadors que són superiors a les dones) siga tractat des de tots els nivells del sistema educatiu. Un bon mètode per realitzar-ho seria, per exemple, mostrar a l'alumnat els testimonis de dones que hagen patit violència a mans de les seues parelles o com (feia un documental italià) transmetre que la idea de desigualtat per raons de gènere és un aprenentatge negatiu de la nostra societat (i no un instint natural) a través d'entrevistes a xiquets menuts, els quals ja mostraven un rebuig absolut a la violència de gènere.

En conclusió, el meu desig és que no tornem a commemorar el «Dia contra la violència de gènere», com a mostra que tots hem assolit la senzilla idea que som iguals, independentment que siguem homes i dones.

Analysis of eating habits

By: Èrik Artigas Reverter

Evolution of eating habits during youth

About 400 elders and teenagers have been surveyed about their youth because we wanted to know how our eating habits have changed from the Civil War to nowadays.

First, we analysed eating habits after the Civil War. We observed that the food was scarce and little diverse. So, we could observe that there were a lot of cases of

undernourishment

inasmuch as there was just oil, rice, pulses and bread.

Therefore, the government established a rationing system.

But that wasn't enough, so

people had to go to the black market (*estraperlo*) and/or exchange food with other farmers. In addition, families had to increase the number of children.

Secondly, we analysed eating habits nowadays.

We observed that the cheapening of food has ended with undernourishment. Also, we observed that the cheapening of food and the social pressure have produced an increase in cases of obesity and anorexia.

During all this time, the globalization and the economic improvement of the country have caused an increase in the number of times people eat per day and in the number of children per family.

In conclusion, we've understood that we have just changed one problem for another.

How can we improve our diet? Why?

If we want to improve our diet we should prioritize proximity products (no globalization).

We also shouldn't eat any prefabricated products because they have strange substances which can't be digested by us.

Finally, we should prioritize the Mediterranean diet which is composed mainly of vegetables and fruits, that is, reduce the consumption of meat and fish.

If we don't do it, all of us could become obese, have heart attacks, . . .

What's the Mediterranean diet?

The Mediterranean climate allows us to grow a great variety of vegetables and fruits. **So, the Mediterranean diet is undoubtedly the most complete and varied diet in the world.**

The most important element of this diet is 'olive oil' because it has simple fats which are better than the rest. In fact, scientific studies have shown that olive oil reduces the chances of suffering from cardiovascular disease or obesity. To sum up, the Mediterranean diet consists of a lot of fruit and vegetables, olive oil, blue fish and a bit of wine.

In conclusion, we could say that in the past people had to make an effort to eat because food was scarce, and nowadays we have to make an effort to eat healthily because there is a lot of junk food. We must be aware of the fact that eating healthy is very important to feel good, be happy and, of course, live for many years. We should take it seriously. It's really worth.

San Mateo

Patricia Fleaca y Yeray Hernández. 4t ESOB.

Cada tarde subo a la torre más alta del castillo donde él está encerrado desde hace ya cinco años. La escalera es empinada y parece que está tapizada de recuerdos de aquel tiempo cada vez más lejano. Cuando llegó a la sala redonda donde él me espera mi respiración es fatigosa; aquella juventud que parecía eterna empieza a abandonarme, él, sin embargo, sigue igual que aquel día en que nos separamos, solo en sus ojos se adivina el paso del tiempo, la soledad, la esperanza vencida.

Siempre fuimos buenos compañeros, el mundo parecía creado para nosotros, nuestro pequeño reino era fértil, frondoso; los frutos y los animales estaban al alcance de la mano, y nosotros no dudábamos en cogerlos. Él me acompañaba en mis partidas de caza aunque no disfrutaba como yo la emoción de cabalgar tras la presa, la excitante proximidad del peligro al enfrentarme cara a cara a una fiera. Mientras yo me entregaba a aquellas fiestas de sangre y carne palpitante él se recreaba en la belleza que nos rodeaba, en el agua que corría por todas partes, en los prados cubiertos de hierba fresca. Y los dos reíamos sabiéndonos dueños de todo aquello.

Él prefería la poesía, los libros; en nuestro castillo encontraban abrigo todos los poetas, todos los juglares que cantaban a mujeres imposibles, reinas crueles y distantes que se apoderaban del alma de los hombres. Yo sabía que él esperaba a una mujer así, soñadora y altiva, el ser más bello sobre la tierra. Yo me conformaba con el amor efímero de las muchachas

hermosas que poblaban nuestro reino.

Tuvimos algunas aventuras compartidas, fueron las más dulces, las más apasionadas, amar a la misma mujer nos unía más, nos hacía más fuertes aún. Pero pronto uno de los dos se cansaba y el otro no tardaba en seguirlo, había tantas cosas fuera, tantas promesas, tanta vida por delante.

Aquella mujer se llamaba María Isabel, tenía el pelo rubio, no era muy alta, y siempre llevaba ropa muy bonita. Un día íbamos de camino hacia el bosque del pueblo, y nos cruzamos con ella. Los dos nos quedamos petrificados contemplando aquella mujer. Los dos nos enamoramos al instante, así que decidimos seguirla.

Cuando ya llevábamos tiempo siguiéndola, nos dimos cuenta de que iba a un lugar muy extraño que estaba en las afueras del pueblo. Llegamos a una mansión deshabitada, y ella de repente, sacó una llave y abrió la puerta de la mansión, cosa que nos sorprendió porque nunca habíamos visto esa mansión, pero nosotros seguíamos enamorados, y decidimos irnos a casa.

Pero un día llegó ella. Fue una mañana de invierno, fría como un cuchillo pero luminosa y acariciantes, pero a veces se asomaba a ellos un fuego que calcinaba todo lo que se ponía a su alcance.

Y nosotros estábamos allí, frente a ella, creyéndonos los amos del mundo. Pero inermes ante aquel fuego, ante aquel huracán de belleza, ante aquella mujer que nos miraba sonriendo desde la altura de su caballo de azabache.

Iba de paso, había un rey que la haría reina de un país grande y lejano, le

esperaba la riqueza y el poder, alguien le iba a entregar el mundo encerrado en un anillo de oro. Pero no tenía prisa y, como una niña que encuentra un juguete inesperado, se adueñó de nuestro pequeño reino, y de nosotros. Nos rendimos sin luchar, la reconocimos como dueño y señor de nuestras vidas.

Él le escribía poesías en las que ella era el sol, el agua, un ángel o una rosa. Ella las escuchaba sonriendo, ensayando su papel de reina distante aunque a veces el fuego de sus ojos se velaba tras una humedad cálida y llena de ternura. Leían juntos aquellos libros donde se contaban aventuras de caballeros y princesas imposibles. Ellos soñaban y reían juntos, eran cómplices y compañeros de juegos, se emocionaba mirando a las estrellas o jugaban al escondite en aquel castillo donde nunca se oyeron tantas risas.

Yo la llevaba de caza o a cabalgar a través de aquellas tierras heladas, nunca más acogedoras que entonces. Ella galopaba junto a mi, su orgullo y su fuerza no le permitían quedarse atrás, su cuerpo tan bello, tan apetecible, escondía una fuerza que ninguna mujer tuvo jamás. Cuando después de una carrera a través de los bosques yo me tendía exhausto a la orilla de un río, ella se acostaba junto a mi, tranquila y satisfecha, me miraba con sus ojos azules y me tentaba con esos labios por los que yo habría sido capaz de matar.

Creo que los tres fuimos felices durante aquel invierno, al menos nosotros dos lo éramos. Por la noche, cuando ella se quedaba dormida en el enorme lecho que compartíamos, él y yo nos mirábamos y, sin palabras, sabíamos que estábamos de acuerdo, que era ella la mujer que siempre habíamos deseado, la que nos mantendría siempre unidos. Velábamos juntos su sueño mirando incrédulos aquella carne blanca y acogedora, aquella boca

entreabierta, aquel milagro hecho mujer para nosotros. Si, él y yo fuimos felices aquel invierno frío, y en algún momento llegamos a pensar que ella también lo era, que le bastaba ser nuestra reina, la soberana de aquel pequeño mundo.

Pero la primavera le recordó todo lo que esperaba al final del camino, ella no había nacido para vivir en castillos de juguete, por grandes que fuesen, y nuestro amor pesaba tan poco en la balanza frente al poder y la riqueza que una mañana retomó el camino como si solo hubiera pasado una noche con nosotros.

El último beso, ya con el horizonte en la mirada, puso entre ella y nosotros toda la distancia en un instante. Se marchó como había llegado, alta, fuerte, sonriente, blanca y morena en su caballo de azabache.

Y nosotros allí, en medio del camino, viendo alejarse a aquella mujer que ni una sola vez volvió la cabeza. Pero mientras nosotros la mirábamos mientras se iba, nos dimos cuenta que iba de nuevo a ese extraño lugar en el bosque. Yo estaba decidido a seguirla de nuevo, pero él no quería. Yo lo intenté convencer, pero enfrente de la negativa de él, decidí irme yo solo.

Cuando ya estábamos llegando al bosque, fuimos hacia la mansión del otro día, y esta vez, decidí entrar.

Una vez dentro, me sorprendió ver que aquella mansión solo era una biblioteca enorme con un montón de libros de todos los tipos.

Todo iba bien hasta que me di cuenta de que iba hacia la zona de libros

satánicos. Cogió un libro, se sentó en el medio de la sala, y empezó a leer unas frases muy extrañas.

Cuando acabó, se movió una estantería y se abrió una puerta muy extraña, la cual llevaba a unas escaleras que bajaban donde no se veía el final.

Ella entró por la puerta y empezó a bajar las escaleras. Una vez abajo había un camino largo, que llevaba a una sala donde había una gran escultura de piedra, que reflejaba a una diosa.

Se plantó delante de ella y empezó a rezarle frases muy extrañas durante un minuto. Luego se acercó y le entregó una figura pequeña extraña hecha de piedra, que contenía algo dentro.

Cuando estaba saliendo de la mansión, me escondí para que no me viera, y una vez fuera, se fue para su casa.

Al día siguiente se lo conté a él, pero por más que insistía, no se lo creyó. Le pregunté a María Isabel por aquella mansión, y me contestó que no sabía nada de esa mansión, la cual cosa me sorprendió porque ella nunca me guardaba ningún secreto.

Estaba con él, hablando sobre María Isabel y llegamos a la conclusión de que si no lo veía con sus ojos no se lo iba a creer, así que empezamos el camino hacia la mansión.

Pero mientras íbamos avanzando por el bosque nos sentíamos cada vez más débiles pero finalmente conseguimos llegar a la puerta de la mansión, unos segundos más tarde..entramos.

Una vez dentro le llevé hasta la estantería que ocultaba un lugar muy peculiar en su interior, pero para conseguir pasar hacia el otro lado tuvimos que encontrar un libro de mentira, el cual al tocarlo emitiría un extraño sonido, como si fuese una contraseña para poder entrar.

Decidimos entrar, porque sino habríamos hecho un viaje para nada, y mientras íbamos avanzando nos encontramos con una especie de escultura, y en ese momento fue cuando nos miramos a los ojos y me dijo ahora si que me creo lo que me contabas anteriormente.

Pero en ese momento se escuchó como se cerraba la estantería y empezamos a subir escaleras todo lo rápido que nuestras piernas nos dejaban, pero no llegamos a tiempo, la salida estaba sellada.

Minutos más tarde se empezaron a oír las frases que anteriormente decía María Isabel y no teníamos ni remota idea de el porque tanto misterio...

La estantería se abrió y vimos a María, ella al vernos se quedó muy impactada y a la vez sin palabras, pero enseguida nos preguntó que hacíamos allí y cómo habíamos conseguido entrar.

Le respondimos a todas sus preguntas, pero le hicimos una mucho más importante, el porque nos había mentido a la hora de decirnos que no conocía la mansión, ella nos respondió de manera vergonzosa, debido a que para ella esa mansión era como un lugar donde podía actuar libremente y sin que ningún hombre la mirara.

En ese momento entendimos que ella solo quería refugiarse en un lugar sin

piropos y con mil libros por leer, en cambio sobre la escultura extraña aun no teníamos ninguna aclaración.

Se hizo de noche y decidimos irnos a nuestras casas a dormir, ya que el día había sido muy duro y lleno de sorpresas.

A la mañana siguiente nos reunimos los dos para poder acabar de gestionar todo lo sucedido la pasada noche, y decidimos ir en busca de María Isabel.

Al verla le preguntamos sobre la extraña estatua, y nos dijo que no era una simple estatua, que era una especie de diosa de los libros y que su finalidad era hacerte ver que para cada persona hay un libro característico que se moldea a ti y que te deja liberar tu mente.

Y en ese momento lo entendimos todo.

Nuestro cuento es una moraleja antigua que los padres les contaban a sus hijos con el fin de hacerles ver que leer era embarcarse hacia otro mundo en donde podían imaginar libremente, y sobretodo les muestra que no tiene porque esconderse, ya que leer es una manera muy práctica de fomentar la lectura, tu mente y tu corazón.

L'olivera

Gema Gargallo Morfort i Jaume Ferràs Tena. 1r premi 1a categoria L'Òliba romancera.

L'olivera amb les seues branques
que dibuixen l'ànima dels camps.
Amb unes fulles verdoses i gracioses
que ens acompanyen tot el temps.

La farga amb uns colors cridaners
que animen els cultius.
La «pijual» es llueix
perquè no hi ha cap igual.

Arbequina és igual de bella que
una regina.
Blanqueta, pel seu color,
té molt de valor.

El tronc amb formes arrodonides,
que endolcen les mirades.
L'olivera sostinguda per un muntó d'arena
que hi ha una de cada manera.

Les arrels agarrades sota terra, que
són una meravella...
No hi ha llum com una estrella que es
compare amb ella.

Rainbow Cheesecake

Karina Vallés

Ingredients

200 gr. of cookies

65 gr. of unsalted butter

400 gr. of cream cheese, at room temperature

400 ml. whipped cream

80 gr. of sugar

¼ cup of lemon juice

½ teaspoon of vanilla extract

Colorants: the desired ones

Method

1. Crush the cookies and add the butter. Then press them against the bottom of a mould to create the base of the cake. Put it into the freezer.

2. Mix the cream cheese until it becomes soft; then, add the sugar, whipped cream, vanilla extract and lemon juice. Separate it into 6 equal portions. Add a different colouring to each one and mix until the colour is homogeneous.

3. Pour each colour in the mould on the base of cookies, but put it into the freezer for 10 minutes each time you add a new colour.

4. Finally, put it in the freezer for 1-2 hours. Unmold and enjoy!

Sempre ha segut així

Utzuri Úrsula Högl Vidal. 1r premi 2a categoria L'Òliba romancera

Quan em vaig apropar al portal d'aquella casa, em tremolaven les cames. Vaig mirar al voltant. No passava ningú pel carrer, em vaig disposar a eixir corrents però les cames no em responien, després de tot el que havia viscut allí dins n'era impossible escapar, sobtadament vaig caure a terra. Els minuts em passaven com si foren hores, i cada vegada em sentia més angoixada de veure que estava paralizada, no podia parlar ni cridar tan sols.

Amb el pas del que a mi em van semblar anys, va començar a clarejar el dia i amb ell van començar les primeres ullades dels més matiners que ja em coneixien i sabien perquè em trobava allí. El meu dolor es feia present en tots els seus cossos, omplint-los d'esgarrifances però ningú volia, sabia res més de mi, o almenys això feien veure quan tots miraven però ningú deia res, ni a mi ni entre ells. Ni tan sols es van parar a preguntar-me si estava bé o necessitava ajuda, això va provocar que em sentira més insignificant, sola i avergonyida del que ja havia estat. Quan el vaig tornat a veure tots els mes desitjos de complir el que havia vingut a fer van desaparèixer per complet, em vaig sentir tan terroritzada pel que ell podria ser capaç de fer, que ara recorde açò i no sé ni tan sols si és veritat o només va ser producte de la meua imaginació.

Va passar pel meu costat sense dir-me ni una paraula, i va seguir el seu camí deixant la porta oberta i indicant-me que havia d'entrar. Temia les represalies de no fer el que em deia, per tant vaig alçar-me disposada a

entrar. Em vaig sentir buida, sense esperit ni ganes de viure. En pujar el primer esglaó l'únic que em vaig poder fer va ser posar-me a plorar. No volia tornar a viure l'infern que aquell home m'havia fet passar, però quines altres opcions tenia? Sent una dona maltractada, amb la meua família, els meus amics i el meu barri culpant-me no tenia opcions de res. Així que entre plors vaig començar a pujar esglaons, un per un fins arribar a penúltim, allà em vaig quedar seguda, dos passes de tornar a viure el pitjor que m'havia passat i a cinc de no tenir res.

Vaig entrar quedant-me en el rebedor, no volia endinsar-me més en aquella casa que ja no reconeixia i de la qual ara en formava part com un moble més, una decoració.

Quan va arribar, em va agarrar fort del braç, em va portar al sofà i va començar a cridar. El meu fill havia vingut amb ell, i en un intent d'apartar-lo de mi li va pegar una espenta i va caure a terra, jo no vaig poder fer res i va anar-se'n corrents algun lloc que no vaig arribar a veure, vaig caure a terra d'un fort colp i em vaig desmaiar.

En despertar-me em trobava a l'hospital, tot em feia mal i no recordava què havia passat, ni sabia perquè em trobava allí. Vaig veure moltes màquines i ningú al voltant. Em vaig voler incorporar però no vaig poder, estava tota enguixada i no podia manejar-me. En veure que em menejava va vindre una infermera que em va dir que havia caigut a terra mentre parlava amb el meu marit, que després m'havia desmaiat i ell havia cridat a l'ambulància i va afegir que tenia un marit molt bo, era afortunada de tindre'l al meu costat. En això que ho vaig recordar tot, per què em contava eixa història si no era el que havia ocorregut? Vaig preguntar pel meu fill, i van dir-me que

estava bé amb els seus avis, ja que la seua mare no podia ocupar-se d'ell. Em vaig posar a plorar, i vaig dir que jo volia tornar a casa meua, que el meu marit era un maltractador. La infermera es va quedar mirant-me i em va dir que no passava res era el normal, el meu marit ho feia pel meu bé. Em vaig quedar sola plorant, com tant de temps havia estat, sentint-me atrapada, sola i molt trista.

Ciència a grapats

Equip de redacció de L'Eixirigall

Al mes d'abril l'alumnat va realitzar les exposicions dels projectes presentats al concurs científic i tecnològic davant del jurat dels premis *Ciència a grapats*, coorganitzats per l'Ajuntament de Sant Mateu, l'AMPA i l'IES Maestrat. A continuació us deixem unes fotografies dels treballs i l'alumnat el dia de la presentació. Esperem us agraden!

La darrera absència

Andreu Ortí Mondéjar. 1r premi 3a categoria l'Òliba romancera.

La ploma gargoteja sobre el paper les paraules que la mà que l'empunya li dicta apressadament i dibuixa sobre la blanca superfície els versos que es troben redactats sobre algunes quartilles plenes de taques de tinta i molts intel·ligibles. A mesura que les estrofes naixen sobre el paper i dansen amb els reflexos de les flames de la llar (la fi de l'hivern s'apropa, però no hi ha cap llum elèctric i és necessari il·luminar l'alcova per poder escriure al llarg de la nit també), els fulls cauen damunt dels anteriors, sobre els quals ja s'ha secat la tinta, amuntegats sobre un full blanc amb cinc paraules escrites.

El redactor s'esgota a mesura que avancen els minuts, les hores i els fulls, però sap que no pot detenir-se: si no finalitza la redacció definitiva dels darrers poemes que ha creat, no s'inclouran correctament en el volum que prepara o, pitjor encara, seran destruïts com si foren papers en brut. Mentre observa els versos que redacta, l'autor s'adona que són diferents als dels seus anteriors poemaris. Es fixa en el que ha escrit, quasi en un vol, sense pensar i sense haver tingut mai més clar el que volia escriure, i veu que ha oblidat les llargues oracions, les crides, les proclames... S'adona que ha deixat enrere la descripció del que tenia al seu voltant, perquè al seu voltant no hi ha res; per contra, s'ha centrat, ha aprofundit en tot allò que estimem, que ens fa mal; en definitiva, en tot allò que afecta el jove que fou (de fet, sí que n'és, de jove, però no s'hi sent) i l'ancià que sent cada vegada més proper.

-Miguel-La paraula queda suspesa en la recarregada atmosfera de l'habitació, però no el desperta de la letargia que el té concentrat en la seua tasca.-Miguel,deixa això i descansa una estona. Miguel no respon i tampoc es deté. Més aviat, acaba d'escriure el darrer vers d'una composició i deixa a un costat el paper per tal d'agafar-ne un altre i seguir endavant.

-Prou ja! Què et passa? T'has tornat boig?- El crit de la dona, que és incapaç de suportar un segon més la situació, torna Miguel a la realitat: deixa la ploma a un costat, tapa el tinter i gira el tronc sense alçar-se de la cadira.

-Josefina, no veus que he d'acabar? En qualsevol moment poden venir i aquest manuscrit ha d'estar complet en aqueix moment -Miguel li parla amb delicadesa, però darreres paraules es fonen en un to de súplica, com qui demana pietat.

Aleshores, Josefina s'acosta fins on ell és, s'agenolla al costat i li agafa les mans encara tacades de tinta i dirigeix la mirada als ulls de Miguel.

-Ets lliure, Miguel, ets lliure! La presó s'ha acabat. Tornes a ser a casa, amb nosaltres...-S'adona de l'errada, una errada que li dol, però una errada, i rectifica el més ràpidament possible.-Ets amb mi.

Ja no et poden fer mal.

Tu no la vas veure, tu no la vas veure...-Mussita ell entre dents, sense atrevir-se a sostenir l'esguard.

-Què és el que no vaig veure?

-Aquella mirada! La mirada del director de la presó, dels guàrdies, dels altres presoners... Quan vingueren a recollir-me, jo ho vaig veure clarament: aquells ulls em deien que prompte tornaria.

Josefina vol parlar, vol interrompre'l per tal d'explicar-li que és mentida, que són sensacions seues que passaren amb els dies... Tanmateix, Miguel es gira i no li dona l'oportunitat de seguir, perquè torna a la tasca amb forces renovades. Li queden quatre composicions per revisar, li'n queden tres...

Mentrestant, Josefina s'asseu al llit i espera.

Quan Miguel es posa dempeus amb un crit de joia, tombant la cadira, s'acosta a la seua esposa i la besa. No s'han separat encara i s'escolten uns colps secs a la porta. Aleshores ell agafa el feix de papers escrits, li'l dona i li diu que el guarde, que no el mostre a ningú, abans d'eixir de l'alcova cap a la porta principal. Josefina mira els papers, encara aclaparada per la situació, i llig les cinc paraules escrites al primer de tots: *«Cancionero y romancera de ausencias»*. Al mateix temps, es continua sentint es de l'interior de la casa una veu aspra que crida:

-Guàrdia Civil! Miguel Hernández Gilabert, òbriga!

Exposem !!!!

Alumnat de 4t d'ESO i Mamen Rodríguez, professora de Dibuix

